

prima instanță: G. Comerzan

dosarul nr. 3ra-60/18

instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 1 martie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 8 noiembrie 2016, SC „Linavan” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 septembrie 2016, pentru a trece marfa peste frontieră, SC „Linavan” SRL deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 4 ianuarie 2016, fapt ce se demonstrează prin pagina documentelor anexate de brokerul vamal.

Notează că colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DVV-1, a solicitat acte suplimentare, motivând că marfa prezintă risc de subevaluare, iar documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii.

Sușține că a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă Biroul vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, în afară de cea stipulată la art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Remarcă că potrivit pct. 3 din Regulamentul cu privire la utilizarea actelor necesare vămii mărfurilor, din momentul solicitării de către organul vamal în procesul vămii a actelor suplimentare, conform pct. 2, acestea se menționează în actul de inspecție și devin obligatorii, însă la caz, mențiunea dată nu se regăsește în actul de inspecție, prin urmare consideră că odată ce nu au fost incluse, actele suplimentare solicitate nu sunt obligatorii.

Mai invocă că în pct. 29 din Instrucțiunea cu privire la procedura verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, este stipulat că pe noua tipizată DVV, colaboratorul vamal în rubrica „Mențiunile biroului vamal” face consemnarea ”VV rectificată”, o autentifică prin semnătură și ștampilă matricolă personală, indică data și ora completării, pe când în tipizata DVV nu este indicată ora modificărilor efectuate.

Menționează că potrivit documentelor eliberate de către Biroul vamal Briceni, declarantului SC „Linavan” SRL i s-a refuzat calcularea în vamă a mărfii după metoda 1 pe motiv că nu a prezentat în vamă toate actele necesare, cerință care declarantul a îndeplinit-o.

Consideră că SC „Linavan” SRL urma să completeze tipizata DVV-1, care cuprinde metoda 1 și nu DVV-2 care cuprinde metodele 2-6, pe care au înmânat-o pentru completare colaboratorii Biroului vamal.

Reclamantul nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 5943,26 lei din marfa importată în valoare de 1462,50 USD contravine Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal.

În context reiterează că în rezultatul examinării declarației vamale, inspectorul vamal a operat rectificarea prin care a majorat valoarea prețurilor vamale cu 64297,71 lei, pe când în cazuri similare de import, alți angajați ai Biroului vamal Briceni au adoptat decizii/acte de inspecție prin care calculul taxelor vamale a fost efectuat, pornind de la prețul contractual al bunurilor importate.

Indică că Serviciul Vamal prin scrisoarea nr. 28/11-15013 din 5 octombrie 2016 a comunicat SC „Linavan” SRL că cererea prealabilă s-a respins ca nefondată. Iar, de la Biroul vamal Briceni nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Concomitent susține că SC „Linavan” SRL i-a fost cauzat de către colaboratorii serviciului vamal un prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rând angajații societății au fost „hărțuiți” și ținuți în vamă pentru a explica de ce marfa importată urmează să fie impozată după metoda 1, a fost impusă eronat prezentarea suplimentară a documentelor care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, au fost cheltuite surse financiare adăugătoare pentru combustibil, suportate cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfa și de achitare a suplimentului la salariu.

Mai mult, activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă pe motiv că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere la destinație, în rezultat întreprinderea a încălcat termenii, în care urma să predea altor companii marfa finită. A pierdut clienți importanți, s-a știrbit din reputația acumulată cu greu de-a lungul activității, s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Accentuează că în perioada ianuarie – mai 2016, Biroul vamal Briceni a acceptat SC „Linavan” SRL devamarea mărfii de aceeași categorie potrivit metodei 1, fapt confirmat prin declarațiile în detaliu.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 288 și 289 Cod vamal.

Solicită anularea actului de inspecție nr. 2050I9451 din 13 septembrie 2016, emis de către Biroul vamal Briceni, a declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata și DVV-2), cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale privind valoarea în vamă a mărfurilor în varianta inițială (tipizata și DVV-1), revizuirea modului de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 13 septembrie 2016 conform metodei 1 și restituirea sumei încasate excedentar.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 1 martie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, a fost respins apelul declarat de SC „Linavan” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 1 martie 2017.

La 9 octombrie 2017, SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, argumentând că instanța de judecată nu a stabilit dacă actul de inspecție contestat a fost emis cu respectarea cumulativă a condițiilor imperative prevăzute de art. 181¹ Cod vamal, în redacția de până la 1 ianuarie 2014, dar a primit poziția organului vamal, motivându-și concluzia pe faptul că declarantul nu a prezentat actele suplimentare solicitate de organul vamal.

Consideră că instanța de judecată nu urmează să aprecieze numărul de acte necesare vămuirii, dar urma să verifice dacă organul vamal a solicitat argumentat documente suplimentare în conformitate cu legea.

În opinia recurentului instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au apreciat acel fapt că SC „Linavan” SRL la devamarea mărfii a prezentat factura, documentele de transport și actele permissive, adică toate actele necesare pentru devamare, așa cum este indicat în pct. 29¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, fiind cert că organul vamal neîntemeiat a solicitat declarantului acte suplimentare pentru calcularea valorii în vamă potrivit metodei 1.

Mai susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat argumentul SC „Linavan” SRL, precum că societatea, la solicitarea organului vamal, a prezentat toate actele suplimentare posibile.

Reiterează că informațiile prezentate de SC „Linavan” SRL erau veridice, complete și asigurau confirmarea valorii în vamă anunțate de către declarant.

La fel, nu este de acord cu concluzia instanței că în specificația nr. 70 nu este aplicată semnătura și ștampila, prin urmare nu poate fi confirmată valoarea în vamă a mărfii, deoarece specificația respectivă este emisă de OOO «Лесцентр», fiind aplicată ștampila și semnătura administratorului.

Mai indică că sunt abstracte și argumentele instanței precum că coeficientul 0,7 (formula pentru calcularea unui m³ de lemn) nu este indicat în niciun document prezentat la vămuirea mărfii, deoarece astfel de coeficient nici nu urmează a fi indicat în careva documente, acesta se menționează doar în contract, iar în documente se indică numai prețul contractului calculat după formula dată.

Sușține că sunt eronate concluziile instanțelor de judecată precum că SC „Linavan” SRL nu a prezentat acte care să confirme reducerile oferite de vânzător, or, asemenea acte nici nu există, la fel, ca și însuși reducerile.

Insistă recurentul că în situația când instanțele de judecată constată careva fapte, care în realitate nu există, este evident că acestea au examinat superficial litigiul și nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei.

În context reiterează că sunt neîntemeiate constatările instanței precum că SC „Linavan” SRL nu a prezentat acte care să confirme calitatea mărfii importate, iar în prais-list nu se reflectă care sunt condițiile de livrare, volumul mărfurilor, calitatea mărfii, etc., or, acestea se introduc în invoice și în contractul de vânzare-cumpărare, dar nu în acte separate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 96 vol. II), care a fost recepționată de recurent la 30 august 2017 și de reprezentantul recurentului, avocatul Ghenadie Odobescu la 29 august 2017, fapt ce se atestă prin avizurile de recepție (f. d. 97, 99 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Linavan” SRL,

reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton